

concert
info

het
nieuwe
nu YOUNG

de Doelen

o.a. Jelmer de Moed,
Elisabeth Hetherington en
Doriene Marselje

vrijdag 8 december 23
Jurriaanse Zaal, 19.30 uur

programma

vr 8 dec 23 | Jurriaanse Zaal, 19:30

Schaduwspel

Jelmer de Moed **klarinet en concept**
Peter Leung **eindregie**
Elisabeth Hetherington **sopraan**
Naida Amorim **scenografie**
Boris Peters **cinematografie**
Amarante Nat **compositie**
Nuno Lobo **compositie**
Dario Giustarini **techniek**
Studio de Moed **productie**
in coproductie met Gaudeamus

pauze

In a landscape

Doriene Marselje **harp**
Wouter Marselje **ontwerp**
Wilco van Iperen **vormgeving**

nieuwe generatie makers

De nieuwe generatie musici zijn makers. Makers van nieuwe muziekvormen zonder genrelabel. Zij borduren voort op de rijke traditie in de klassieke muziek, maar door de toevoeging van andere disciplines is het resultaat op het podium altijd vernieuwend en verrassend. In deze editie van *Het Nieuwe Nu YOUNG* voeren klarinettist Jelmer de Moed, sopraan Elisabeth Hetherington en sonoloog Daria Giustarini *Schaduwspel* uit en is harpiste Dorine Marselje te horen in *In a Landscape*.

Schaduwspel

Klarinettist Jelmer de Moed is een voorbeeld van zo'n 'nieuwe maker'. Zijn liefde voor kamer-muziek combineert hij al sinds zijn opleiding aan het conservatorium van Amsterdam en de Hochschule für Musik Hanns Eisler in Berlijn met interdisciplinaire projecten. De Moed studeerde af met een vroege versie van *Schaduwspel*. Met zijn ambitie en visie als jong musicus wist hij direct grote indruk te maken. Om meer interdisciplinaire projecten te initiëren richtte hij na zijn studie Studio de Moed op. De eerste productie is een doorontwikkelde versie van *Schaduwspel*, waarvan de

première afgelopen september plaatsvond op het Gaudeamus Festival. Voor deze versie gaf De Moed compositie-opdrachten aan Amarante Nat en Nuno Lobo en werkte hij samen met sopraan Elisabeth Hetherington, sonoloog Dario Giustarini, cinematograaf Boris Peters, scenograaf Naida Amorim, en regisseur Peter Leung om de podium-presentatie verder vorm te geven.

Schaduwspel kan gezien worden als een concert-installatie, waarin muziek, tekst, de ruimte, het licht en het donker worden verkend. Nuno Lobo componeerde voor

Schaduwspel het werk *Carolina's book of spells*. De inspiratie vond hij in de rituelen en toverspreuken die zijn grootmoeder gebruikt op momenten van verdriet en geluk of om de toekomst mee te voorspellen. Net als een schaduw, is niet alles even zichtbaar of duidelijk in onze wereld. Lubo ziet de rituelen als ideeën om de realiteit beter te begrijpen. De andere compositie van Amarante Nat heet *Follow in and out of time*. Nat ziet een schaduw als een ding dat altijd ergens tussenin zit. Het bestaat en toch ook niet. Het kan verschijnen, maar ook verdwijnen. Deze 'tussen-ruimte' is het uitgangspunt van haar compositie, waarin ze speelt met de beleving van tijd.

Peter Leung dacht voor de uitvoering goed na hoe de lichamen van de uitvoerenden zich verhouden tot de ruimte en alle andere aanwezige elementen (muziek, tekst, licht, donker, publiek etc.). Een schaduw is door beweging nooit massief of gefixeerd. In de eindregie heeft Leung gekeken hoe de bewegingen op het podium effect hebben op de omgeving van de uitvoering. Met deze performance bevraagt het interdisciplinaire team van *Schaduwspel* wat een schaduw verborgen houdt en wat ons juist verbindt.

In a landscape

Het soleren met vele ensembles, orkesten en muziektheatergezelschappen leidde ertoe dat harpiste Dorine Marselje haar eigen producties

ging maken met invloeden van verschillende disciplines. Samen met componisten zoals Takemitsu, Berio, Yun, Cage en Van Rossum zocht zij de grenzen van haar instrument op en ging de muzikale ervaring uitbreiden met bijvoorbeeld geluiden en visuele effecten.

Voor *In a landscape* werkte Marselje samen met ontwerper Wouter Marselje en vormgever Wilco van Iperen. Samen maakten zij een interactieve lichtinstallatie met unieke computersoftware, waarmee Marselje met haar harp in 'real-time' de lichtinstallatie kan aansturen. De vertrouwde klank van de harp wordt tijdens de uitvoering verrijkt met analoge effecten, waardoor een geheel nieuwe klank en lichtwereld gecreëerd wordt.

Muzikaal staat de gelijknamige compositie van John Cage centraal. Cage componeerde *In a landscape* in 1948 voor solo piano of harp. Het is een zacht, lyrisch en meditatief werk, dat refereert aan de muziek van Erik Satie. De herhalende ritmische structuren bouwen steeds verder op en de klanken worden lange tijd vastgehouden. Dankzij het interactieve lichtontwerp kan de muziek niet alleen gehoord worden, maar zijn de muzikale lijnen ook zichtbaar. Deze interactie van de harp met het licht en de technologie creëert voor de luisteraar zodoende een heel nieuw 'landschap'.

tekst: Fien Duijnmayor

Schaduwspel (foto Studio de Moed - Rollo van Wijk)